

STS de 11 de novembre de 2025, recurs 974/2024

Els treballadors temporals de les administracions públiques també tenen dret als beneficis socials previstos en el conveni col·lectiu (accés al text de la sentència)

Una treballadora prestava serveis per a una agència d'una comunitat autònoma des de l'any 2016 amb un contracte d'interinitat per a la cobertura de vacant. Va ser declarada en situació d'incapacitat permanent total, amb una pensió del 55% de la corresponent base reguladora. La treballadora va reclamar el pagament de la indemnització prevista en el conveni col·lectiu del personal laboral de la citada comunitat (15.500 euros). En aquest conveni es preveu expressament que aquesta indemnització correspon al personal "fix".

El Tribunal Suprem li reconeix aquest dret, basant-se en els arguments següents:

1) D'acord amb la doctrina fixada en la STS 128/2020, de 12 de febrer (rcud. 2802/2017), s'ha produït una diferència de tracte inadmissible en la millora voluntària de la Seguretat Social entre els treballadors en funció de la naturalesa del seu contracte, que contravé la Directiva 1999/70/CE (de 28 de juny, del Consell), reiteradament interpretada pel Tribunal de Justícia de la Unió Europea, assenyalant que l'Acord marc annex a la Directiva, i en particular la seva clàusula 4, té per objecte l'aplicació d'aquest principi als treballadors amb contracte de durada determinada amb la finalitat d'impedir que una relació laboral d'aquesta naturalesa sigui utilitzada per un ocupador per privar aquests treballadors de drets reconeguts als treballadors amb contracte de durada indefinida.

2) En el mateix sentit, l'article 15.6 de l'Estatut dels Treballadors assenjala expressament que **els treballadors amb contractes temporals i de durada determinada tenen els mateixos drets que els treballadors amb contractes de durada indefinida, sense perjudici de les especialitats** pròpies de cada modalitat contractual en matèria d'extinció del contracte.

3) En aquest supòsit, clarament les parts van negociar condicions diferents per al personal laboral amb contracte fix respecte del personal laboral temporal i eventual, cosa que, en allò que ara interessa, afecta la millora voluntària de la Seguretat Social. I aquest tracte desigual vulnera el principi d'igualtat davant la llei entre els treballadors temporals i els indefinits, en no estar emparat per una justificació objectiva i raonable.

4) En efecte, **no existeix cap raó objectiva atenedible que permeti justificar que una treballadora interina de la comunitat autònoma des de 2016**, el contracte de la qual s'extingeix el 2022 després de ser declarada en situació d'incapacitat permanent total, **no rebí per això la quantitat de 15.500 euros, i que, en canvi, sí tingui dret a rebre aquesta quantitat una persona treballadora fixa a la qual li succeeix exactament el mateix.**

Sense necessitat d'entrar a qualificar la naturalesa de la relació de la treballadora, el cert és que aquesta diferència entre la reclamant i una persona treballadora fixa manca de tota justificació objectiva, raonable i proporcionada.

Si el contracte de treball s'extingeix com a conseqüència d'una declaració d'incapacitat permanent total per a la seva professió habitual, queden en la mateixa situació una persona treballadora amb contracte de durada determinada i una persona treballadora fixa. Ambdues estan incapacitades per exercir la seva professió habitual.

I, 5) no és admissible l'argument que, en el cas dels treballadors fixos, la quantitat de 15.500 euros els compensa la pèrdua retributiva fins a la seva jubilació, mentre que el contracte de treball d'un treballador temporal està destinat a extingir-se en un "termini immediat". I és encara menys compartible que la percepció d'aquella quantitat pugui suposar en aquest darrer cas un supòsit d'enriquiment injust". A més del fet que la reclamant era una treballadora interina des de 2016 i que **no consta que el seu contracte s'hagués d'extingir en un "termini immediat" per una causa diferent de la declaració d'incapacitat permanent total**, el cert és que manca de tota justificació objectiva, raonable i proporcionada que la treballadora, el contracte de la qual es va extingir als 64 anys per incapacitat permanent total, no tingués dret a percebre la quantitat de 15.500 euros, mentre que una persona treballadora fixa a qui li hagués passat el mateix, i exactament amb la mateixa edat, sí tingués dret a percebre la quantitat esmentada.

Cal tenir present que aquesta sentència és rellevant ja que, **actualment, alguns convenis col·lectius del personal laboral de les administracions locals limiten l'accés als beneficis o millores socials** (contractes d'assegurança, indemnitzacions...) **al personal "fix"**, cosa que, com hem vist, **resulta discriminatòria i contrària tant a la normativa estatal com al dret comunitari**.